

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 decembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Șevciuc Eduard xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.04.2017 – 23.06.2017;
2. Instanța de apel: 21.08.2017 – 21.09.2017;
3. Instanța de recurs: 20.11.2017 – 26.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2017, Șevciuc Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Acțiunea civilă a fost admisă în partea încasării prejudiciului moral, dispunându-se încasarea de la Șevciuc Eduard în beneficiul lui Țapoc Aurelia a sumei de xxxx lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de xxxx lei, iar în partea încasării prejudiciului material, aceasta a fost admisă în principiu, urmând ca asupra quantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Totodată, s-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare ce țin de efectuarea expertizei medico-legale.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Șevciuc Eduard, la 10 februarie 2017, ora 09.15, conducând automobilul de model „xxxxx”, cu n/î xxxx pe șos Muncești din direcția str.Prigoreni spre Grădina Botanică, mun.Chișinău, în preajma cafenelei Ciocîrlia, ignorând prevederile pct.20 subpctul (1), pct.45 subpctul (1) lit.a), b), d) și (2) din Regulamentul circulației rutiere, care stipulează expres că la semnalul de culoare roșie interzice trecerea; la semnalul roșu al semaforului (cu excepția celui reversibil) vehiculele vor fi oprite înaintea liniei de oprire (indicatorului 5.73) sau înaintea trecerii marcate pentru pietoni, iar în lipsa acestora – imediat înaintea semaforului. Dacă semaforul este suspendat deasupra sau plasat pe cealaltă parte a intersecției, în lipsa liniei de oprire (indicatorului 5.73) sau a trecerii marcate pentru pietoni, vehiculele vor fi oprite în fața intersecției, fără a crea obstacole pietonilor; conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de

conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, în urma cărui fapt a tamponat frontal pietonul Țapoc Aurelia, care traversa regulamentar partea carosabilă pe trecerea de pietoni, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.551/D din 14.03.2017, vătămare corporală medie sub formă de fractura capului osului fibular (pironeu) stâng, entorsă grad doi genunchiul drept.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră și să fie încasate cheltuielile judiciare în mărime de 191 lei de la inculpat în beneficiul statului, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță nu este echitabilă, care ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului, din motiv că acesta a admis o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, prin ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic; - reieșind din prevederile art.227 alin.(1), 229 Cod de procedură penală, instanța eronat a respins cererea privind compensarea cheltuielilor judiciare, care urmează a fi încasate din contul inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința, din alte motive, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șevciuc Eduard recunoscut vinovat în baza art.264 alin.(1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 487,5 unități convenționale, în rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care cert a fost dovedită.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, la stabilirea acesteia nu a luat în considerație prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, mărimea careia urma a fi calculată conform limitelor stabilite prin reducerea ei, la caz, cu o pătrime din maximul prevăzut de sancțiune, adică cu 487,5 unități convenționale.

De asemenea, instanța de apel a considerat nefondată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legală în mărime de 191 lei, deoarece cheltuielile efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, sunt trecute în contul statului și că normele procedural penale nu prevăd expres achitarea acestor cheltuieli din contul inculpatului, iar prevederile legale la care face referire partea acuzării nu prevăd astfel de cheltuieli.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și respingerii cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, și în această parte a dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate

în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a stabilit pedeapsa inculpatului sub formă de amendă în mărime de 487,5 unități convenționale, contrar prevederilor art.64 alin.(3) Cod de procedură penală; - instanțele eronat au respins cererea privind încasarea cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227-229, 385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul declarat de procuror urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, reieșind din temeiurile stipulate de acest articol, iar potrivit pct.6), 10) al normei vizate, aceste temeiuri de casare pot fi aplicate când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului rezultă că partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui E.Șevciuc, și critică decizia instanței de apel, prin care s-a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, considerînd-o neîntemeiată, pe motiv că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art.64 alin.(3) Cod penal.

Colegiul penal, verificînd legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că instanța, la examinarea apelului declarat de procurer, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Astfel, din descriptivul deciziei instanței de apel rezultă că temeiul de casare a sentinței cu pronunțarea unei noi soluții în partea stabilirii pedepsei lui E.Șevciuc în baza art.264 alin.(1) Cod penal este precum că prima instanță, la stabilirea pedepsei cu amendă, incorect a calculat limitele maxime și minime, în raport cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, deoarece $\frac{1}{4}$ din maximul prevăzut de sancțiune constituie 487,5 unități convenționale.

Colegiul penal consideră greșită această concluzie a instanței de apel din următoarele motive.

După cum rezultă din actele cauzei, prima instanță a examinat cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat E.Șevciuc, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu $\frac{1}{4}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amenda.

Prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o pătrime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de amendă.

La caz, limita minimă se va reține, avînd în vedere art.64 alin.(3) Cod penal (în red.Legii nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016), deoarece limita minimă generală a pedepsei sub formă de amendă constituie 500 unități convenționale și care nu mai poate fi redusă, iar limita maximă se va reține din pedeapsa cu amenda prevăzută de sancțiunea normei penale, redus cu ¼.

Astfel, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului E.Șevciuc pentru fapta de care a fost recunoscut vinovat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, just s-a condus de prevederile art.64 alin.(3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, din care însă nu se mai pot face reducere.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită lui E.Șevciuc de prima instanță corespunde prevederilor art.7, 61, 64 alin.(3), 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată conform prevederilor legale, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana vinovatului, de consecințele survenite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, precum și de faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal consideră că instanța de apel, la pronunțarea hotărârii, nu a ținut cont de împrejurările menționate și greșit a admis din alte motive apelul procurorului în partea stabilirii pedepsei și prin pronunțarea unei noi hotărâri în această parte a încălcat prevederile art.64 alin.(3) Cod penal și a comis eroarea prevăzută de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală - a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Argumentele procurorului, precum că instanțele eronat au respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227-229, 385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod de procedură penală, nu pot fi reținute.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate A.Țapoc în mărime de 191 lei, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 191 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr.551/D din 14.03.2017.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs admite recursul, casează, parțial sau total hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

În atare circumstanțe, Colegiul penal conchide că recursul declarat de procuror este întemeiat și urmează a fi admis în latura stabilirii pedepsei, cu casarea deciziei instanței de apel în partea dată și menținerea sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului, iar în latura civilă - menținerea deciziei instanței de apel.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, casează parțial în partea stabilirii pedepsei decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2017 în această parte, prin care Șevciuc Eduard a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Celelalte dispoziții ale deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun